

GAMMON

SAS Radissonsagen omsider til ende :-)

Jes Bondo er ikke sådan at slå ud. Men han så unægtelig både nedslået og forslået ud da undertegnede ville se hvorledes han klippede barberen i stumper og stykker. Sådan skulle det ikke gå. Erfaring tog lykken i hånden og sandelig om vores ven Ken Bang Henriksen ikke endnu engang tog det allersidste stik. Med pokal, penge og i dusinvis af sponsorgaver kunne Barberen med sindsro begynde at se frem imod det forestående Verdensmesterskab i backgammon. Stort tillykke til Ken og også et stort tillykke til Jes Bondo der gjorde sit til at finalen ved De Københavnske Mesterskaber blev sevärdig.

Line og Maria skal fortjent have hædersplads ved denne sommeragtige version af Gammon. Deres indsats og charmerende indstilling og imødekommenhed overfor glubske backgammonspillere er til rent studentertue. I Cafe Prime Time var der altid et trøstende smil samt vådt og tørt og det både tidligt og sent. Blandt andet takket være Maria og Line blev turneringen De Københavnske Mesterskaber en stor succes, hvad man kan læse i vores turneringsanmeldelse inde i bladet. Og bladet er historisk i den forstand at Lars Klinte har forfattet intet mindre end en backgammon-føljeton. Read and Enjoy.

GAMMON

Dansk Backgammon Forbunds Medlemsblad
ISSN 0904-8944 © 2000 DBGF

Redaktion

Ansvarshavende: Claus Steensgaard Christensen
Ekspert/quizredaktør: Morten Aagren Svendsen
Internetredaktør: Michael Bo Hansen
Skribent: Henrik Bodholdt

Materiale til GAMMON

Materiale til bladet e-mailer til gammon@dbgf.dk
eller sendes til DBGF. Filformatet skal være RTF eller
Adobe Pagemaker. Billeder som TIF, GIF e.l.

Udgivelse og deadline

Udgivelse: 1. eller 2. uge i lige måneder.
Deadline: **25. september 2000**

Tryk

Tøndertryk, H.C. Ørstedes Vej, Frederiksberg C

Layout

Claus Steensgaard Christensen

Annoncepriser

1/1 side: 2800 kr. 1/2 side: 1600 kr. 1/4 side: 900
kr. 1/6 side: 650 kr. 1/8 side: 550 kr. 1/12 side: 400
kr. (alle priser er eksklusive moms).

DBGF Dansk Backgammon Forbund
Klareboderne 10, 1.
1115 København K

Tlf.: 33363601 / Fax: 33363602
e-mail: info@dbgf.dk / giro: 2 91 92 65
hjemmeside: www.dbgf.dk

Hovedbestyrelse

Henrik Bodholdt (fmd.): bodholdt@dbgf.dk
Anne Dahlin (næstformand): dahlin@dbgf.dk
Martin Toudal (sekretær): toudal@dbgf.dk
Lars Klammer (kasserer): klammer@dbgf.dk
Claus Steensgaard: steensgaard@dbgf.dk
Karina Langhoff: langhoff@dbgf.dk
Jens Lauridsen: lauridsen@dbgf.dk

Udvalgsledere

Lars Klammer (holdturnering): klammer@dbgf.dk
Martin Toudal (klub): toudal@dbgf.dk
Anne Dahlin (ungdom): dahlin@dbgf.dk
Karina Langhoff (orden): langhoff@dbgf.dk
Anne Dahlin (sponsor): dahlin@dbgf.dk
Jens Lauridsen (turneringer): lauridsen@dbgf.dk

Medarbejdere

Torben Hasseriis (manager): torben@dbgf.dk
Jan Ebbe Jensen (web): janebbe@get2net.dk

Medlemskab

Se bagsiden af GAMMON

Indhold

- 3 / Nyt fra bestyrelsen
- 4 / Turnering med haubofs briller
- 7 / Monrad igen igen!
- 8 / Oslo og slut
- 14 / Syrlige drops
- 15 / Danmarks mest vindende spiller
- 19 / Mød Berti Voronsky
- 21 / Spørg eksperterne
- 24 / Riboe
- 27 / Rays sidste regel
- 29 / Brian Ullitz
- 33 / Dame Dm
- 36 / Interaktivitet med Hallberg
- 41 / Resultatbørsen
- 42 / Ratinglister

Formanden!

Henrik Bodholdt

Så er sommeren ved at gå på hæld, og den har allerede vist sig at levere yderligere interessant stof til historiebøgerne, også til dem, der handler om backgammon.

Forst og fremmest vil vi gerne herfra lykønske de danske spillere, som formåede at vinde trofæer i de europæiske sommerturneringer, ikke mindst Thomas Holm og Tanja Lewis, som ved VM endnu en gang satte en tyk streg under dansk backgammons høje niveau. Lad os håbe det kan give flere danskere mod på næste år at tage til Monte Carlo, som uligt de seneste 4-5 år, denne gang var mindre præget af en massiv dansk lejr med heppekor i alle rækker. Ikke desto mindre hev vi 10 pokaler hjem ud af de 42 der stod på spil.

Jeg vil dernæst benytte lejligheden til at takke de mange medlemmer, som har stoler på os i hovedbestyrelsen og lånt DBGF penge til driften, mens vi ventede på en afklaring af sagen mod SAS Radisson. Uden Jer havde vi ikke kunne køre forbundet og sikre medlemmerne det service niveau, som de har krav på og forventer. Den gode nyhed er, at sagen nu ER afsluttet, og i skrivende stund er erstatningsbeløbet på vej til DBGF på en check. Desværre har vi ikke fået det fulde beløb tilkendt, blot 870.000,- ud af et krav på 925.000,-. Ydermere er den procesrente, som tilskrives i sådanne sager fra modparten stævnes, blevet mere end spist op af et tilsyneladende uhyrligt advokatsalær.

Vi mener vi er blevet forsøgt taget ved næsen af advokatfirmaet, og hvis ikke vi finder frem til en acceptabel samlet regning, vil vi indgive en klage til Advokatnævnet. Som du kan se; hvor det ene slag hører op, begynder et nyt straks efter.

Men nu må vi ikke glemme den glade og historiske nyhed i denne sag: Vi har formået at føre en retssag på egne og præmietagernes vegne mod det hotel, som lod vore penge stjæle på den mest uansvarlige vis, og vi har vundet. De spillere, som skuffede hang med næbbet i dagene efter Påsken 1998, kan nu se frem til at få deres penge igen, på kroner og ører. Vi håber naturligvis, at det vil betyde, at endnu flere spillere nu vil komme til Nordic „Wide“ Open 2001, og hvor vi end afholder turneringen, burde ingen længere være i tvivl om, at de trygt kan betro os deres penge.

Vi vil gerne her bringe en stor tak og tillykke til især Thomas Bræmer og Chris Ternel, som i egenskab af hhv. formand og turneringsleder for NO 1998, har været hovedpersonerne i denne sag, og leveret et stort og godt stykke arbejde. (HB - Formand)

Redaktøren

Claus Steensgaard

Hastige kommentarer fra redaktøren. Dette nummer af Gammon rummer meget stof og en stor tak til de mange der har udtrykt deres konstruktive kritik. Samt selvkært til bidragerne til denne mammutudgave på samfulde 48 sider.

Bær over med fejl og mangler. Vi er stadigvæk ved at lære at gå. Fra Bjarne Riboe har jeg modtaget følgende:

UPS.....

Jeg må beklage men der var sneget sig et par fejl ind i min artikel, To double or not to double, i sidste nummer af Gammon. I udregningen hvor jeg skriver hvordan man enkelt regner sin procentmæssige føring ud, der skriver jeg at ”forskellen er 10 pip, din procent mæssige føring er altså $10 \times 0,88 = 8,8\%$ ”. Dette er forkert så vi tager den lige forfra. Mangler du 88 pip og din modstander mangler 98 så ser regnestykket sådan ud : $98 - 88 = 10$ pip, $88 = 100\%$, $1\% = 0,88$ For at regne din føring ud i % så siger du 10 divideret med 0,88 = 11,36 % og så er det af sted med knolden (cuben). Den anden fejl i artiklen er en trykfejl, nemlig hvor jeg skriver at 5 rul stillinger er Redouble/take og 4 ruls er double/take, Dette er en fejl, der skal byttes om så 5 rul er double/take og 4 ruls er redouble/take.

Jeg beklager disse fejl og håber at du nu er tilbage på rette spor.

Med venlig hilsen
Bjarne Riboe

Og så lukker jeg for klummen ”Siden sidst”. Kommentarer og meninger, gode som dårlige, kan mailes til undertegnede.

Steensgaard

Suveræn turnering - Pas 5!

Tony Haubof

Det var med stor glæde og forventning jeg mødte op til københavns mesterskaberne, glæde da det var min første turnering i ca 1½ år og forventning fordi KBGK havde lavet et stort salgsarbejde inden turneringen. Heldigvis blev mine store forventninger indfriet. Det var en stor turnering med over 200 deltagere, og med glimrende turneringsledelse.

Allerede ved den gratis morgenbuffet, kunne jeg se at der ville dukke rigtig mange op til denne turnering. Morgenbuffet'n var virkelig ok, og med lidt held kunne man spise så meget at man kunne klare sig helt frem til chili con carne til aftensmaden.

Da buffet'n lukkede, åbnede Cafe prime time til yderst fornuftige priser (turneringsledelsen havde lovet lave og fair priser, og det synes jeg helt klart de overholdte) og så er der ikke noget som en iskold coca cola på dåse.

Turneringen for mester- og mellemrække var monrad elimination. Monrad elimination er en ny turneringsform som jeg tror det er første gang den bliver afprøvet herhjemme. Denne variant af monrad går i sin enkelhed ud på at undgå for mange kampe som ingen betydning har. Dvs at i denne turnering var det besluttet, at når man havde tabt tre kampe, var man i consolation (læs herunder mere uddybende om dette). For de spillere som vandt flere kampe, ville de sidste kampe også være vigtige, da byes ville blive fordelt efter flest vundne kampe. Der var lidt diskussion frem og tilbage om der skulle spilles 6 eller 7 runder, men heldigvis blev der enighed om 6 runder, for ellers ville nogle skulle have spillet den syvende kamp om natten. Jeg var glad for 6 runder, fordi det betød færre spillere i consolation. Hvilken jeg ret hurtigt røg over i. Men det med færre spillere i consolation havde turneringsledelsen også set, og derfor blev consolation omdøbt til progressiv consolation. Det vil sige at dem der tabte i første runde i main om søndagen, røg i consolation, omkring 3 eller 4 runde.

Dette synes jeg var uretfærdigt.

Monrad elimination er en glimrende turneringsform, da den for nogen allerede efter 2 runder går hen og bliver cuplignende, det sker for dem der har tabt de 2 første kampe. De ved at hvis de taber den næste er de ude, og hvis de vinder får de en chance mere. Jeg røg selv ud i dette allerede efter 3 runder, og min 4. runde kamp i monrad var derfor en cup kamp, hvilken jeg desværre tabte, og derfor var jeg i cons'en om søndagen, men kunne nu koncentrere mig om jackpots, stoppots, moneygame og blitzturneringen.

Blitzturneringen er et helt kapitel for sig selv. Det var en turnering med rebuy mulighed, og det betød at dem der ønskede at deltage skulle melde sig til inden turneringen startede, da det kun var tilmeldte der kunne købe sig ind igen senere. Dette betyder at når man har tabt en 1 points kamp, kunne man købe sig ind til 40 kr, derefter ville det være 80 kr, 160 kr. osv. Jeg er bekendt med at der var en eller 2 der betalte 1280 som rebuy, dvs sammenlagt over 2500 kr. for at deltage i en 1 points turnering. Jeg selv var så heldig at vinde de første 8 kampe i blitzturneringen, og på det tidspunkt var vi 17 deltagere tilbage ud af 118, de næste 2 runder tabte jeg til Søren H. Larsen begge gange, og da jeg så havde købt mig ind til 80 kr. var der nu 12 deltagere tilbage. Det var meningen vi skulle ned på 4 deltagere som så skulle spille semifinaler og finale, hvor præmierne ville gå til finalisterne. Af en pulje der startede på ca 2400 + 3000 i sponsorpræmier var den nu vokset til 15900, og derfor var man villig til at købe sig dyrt ind, fordi der blev jo flere og flere penge at spille om. Efter 11. runde faldt der ingen fra og puljen voksede til 17600 inkl. sponsorpræmier. 12. runde betød 9 deltagere tilbage og en pulje på 18600. 13. runde betød at endnu en faldt fra og en pulje på 19600. 14. runde var statusquo på deltagere, men puljen voksede til 22.000. Men efter 15. runde faldt heldigvis yderligere 2 fra og vi var nu nede på 6 deltagere. Vi aftalte at splitte puljen ligeligt, og jeg ved positivt at 4 af os måtte aflevere mindst halvdelen til andre, da der blev solgt halvparten, når rebuy prisen blev for dyr. Jeg synes det var spændende at være med til, men jeg synes også at man burde sætte en max grænse på rebuys. Ellers vil det udvikle

sig til at kun de pengestærke kan fortsætte, eller de ufatteligt heldige. Men her er jeg nok uenig med for mange.

Mesterrækken blev vundet af Ken Bang Henriksen fra den arrangerende klub foran runner-up Jes Bondo. Der var 89 deltagere i mesterrækken som havde deltagelse af det meste af toppen i Dansk backgammon, samt verdensmesteren Jörgen Granstedt samt en del tyskere.

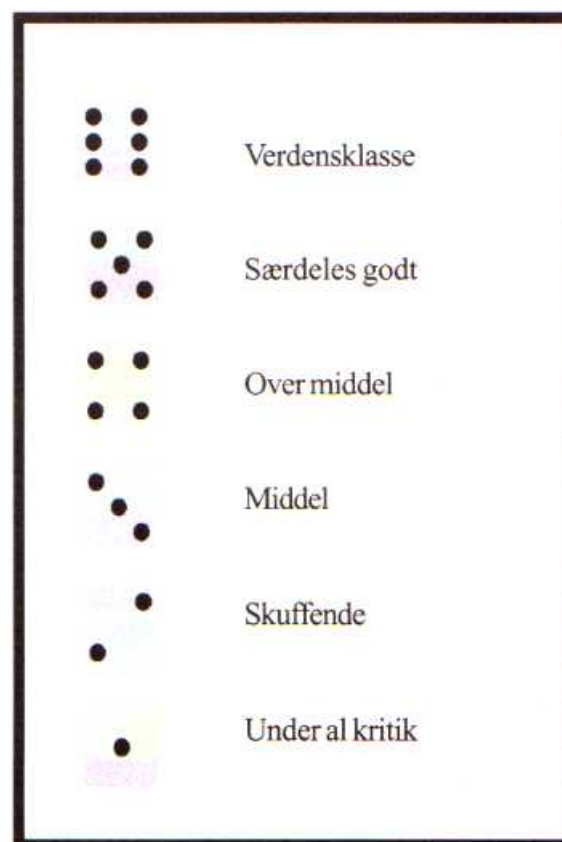
Præmieoverrækkelsen var et overflod af sponsorpærmier samt flotte pengepræmier, da der var en del added prize. Der var også mange med til præmieoverrækkelsen, da arrangørene snedigt havde fundet på at lave lodtrækning blandt de tilbageblevne, og hvor der kunne vindes flotte sponsorpærmier. Et lille minus her var at selv om mesterrække spillerne udgjorde næsten 50% af deltagerne i turneringen, blev udtrækningsprocenten for mesterrække spillere på 2%. Husk næste gang at ryste posen bedre (smil). Selve præmieoverrækkelsen forløb flot, med enkelte småkiks. Men jeg oplevede at folk var meget imponeret af alle de sponsorpærmier Københavns backgammonklub havde sørget for. Det fyldte 3 borde. Vinderne kunne knap bære alle præmierne ned fra podiet.

Jeg synes det var en flot turnering, med gode lokaler og når vejret var godt, gode muligheder for at spille udenfor, en dejlig gratis morgenbuffet, meget søde piger i cafe'en og næsten ligeså søde drenge. Turneringskomiteen styrede begivenhederne flot, set i lyset af at det var deres første turnering, samt det faktum at de havde givet sig i lag med mange nye tiltag, og det var også spændende med en lille startpakke der indeholdte kuglepen, scoreblok, fribillet til diskotek, forklaring af reglerne, negammon CD rom, samt en beskrivelse af KBGK. Desuden synes jeg der var en god stemning.

For at fortsætte trenden fra andres beskrivelser af turneringer har jeg valgt at give denne turnering Pas 5 men med pil opad. Det der desværre trak ned var usikkerheden omkring 6 eller 7 runder, blitzturneringens afvikling, hvor vi kun nåede 2 runder om lørdagen, og derfor fik meget

travlt om søndagen. Det var heldigt at de personer der stadig spillede med i turneringen ikke oplevede de sidste 8-9 runder i blitz, fordi der var ikke tid til meget andet. Desuden vil jeg foreslå at man fremover prøver at gøre et eller andet der sikrer at der konstant er styr på hvor mange penge der er i blitz. Det der fik den endeligt ned på pas 5 var udmeldingen om progressiv consolation, som jeg ikke havde læst om nogle steder. Disse dårligheder er kun småting i det store billede, hvilket jeg håber at dem der læser denne beskrivelse også kan se, da jeg mener at det var en virkelig suveræn turnering, som jeg håber vil leve i mange år, og selv deltage i.

Tony Hauboff

Tak til Tony Haubof der altså giver De Københavnske Mesterskaber en stor og velfortjent Pas 5

Fotograf Christian Skjæran - skudt under københavns
Mesterskaberne 2000

Svein Dybvik

København Open 2000

Monrad - er det godt egnet i turnering?

Monrad er et turneringssystem som har som hensikt å begrense betydningen av flaks. I København Open i helgen ble dette systemet forsøkt gjennomført. Dette var ikke uten videre en suksess. Det tok altfor lang tid og det ble mye venting; ikke bare for en eller to spillere, men faktisk for alle.

Kortpresentasjon av Monrad

Monrad spilles i et antall runder og de som vinner et visst antall av disse går videre. I første runde er det fri trekning; hvem som helst kan møte hvilken som helst annen spiller i klassen. I andre runde derimot vil de som vant i første runde spille mot noen som også vant i første runde, og motsatt de som tapte vil spille mot en annen som tapte. I de påfølgende rundene vil alle spillere møte noen som har vunnet like mange kamper som en selv. Hver spiller kan bare tape et visst antall kamper før en er ute av hovedturneringen. Når man så har kommet seg gjennom alle rundene i Monrad-systemet vil de som ikke har tapt flere enn det maksimalt tillatte antall kamper gå til en hovedturnering som spilles som vanlig cup. Da er man mer eller mindre sikre på at det er de beste spillerne som kommer til denne hovedturneringen. De som ikke greier seg gjennom Monrad-delen av turneringen vil gå til en consolation cup-turnering (gjørne progressiv slik at de som taper i hovedturneringen kommer inn i consolation). Om ikke hukommelsen min spiller meg et puss, talte Kim Nordberg varmt om Monrad i en utgave av Nor-punkt for noen år siden.

Hvordan fungerte det i København?

Det skal si til turneringsledelsens forsvar at det kom flere deltakere enn de antakelig hadde forventet, noe som gjorde det hele vanskeligere. De hadde lagt opp til 6 runder i Monrad-delen av turneringen, og dersom man tapte mer enn to kamper var man ute. Hver runde måtte bli helt ferdig før man kan starte på neste, men dersom en kamp tar urimelig lang tid må den settes som hengekamp slik at man kan fortsette med trekningen. I København ble det

ganske tidlig klart at dette kom til å ta lang tid å få avvirket alle rundene. Det endte med at siste runde var slutt etter midnatt.

Og en hel dag på en skole i utkanten av København er ikke blant det festligste man kan være med på, selv om været var upåklagelig. Men friminuttene ble dessverre altfor lange.

Dette er det jeg anser var problemene under turneringen i København.

- (1) Man var for sene med å sette kamper som hengekamper. Det ble spilt Monrad i alle klassene. Det tar tid å administrere alt.
- (2) Annonseringen av trekningen tok for lang tid. Man måtte rope opp alle spillerne for hver runde og disse måtte komme å hente sine Monrad-kort.
- (3) Det var ikke alltid like lett å finne motstanderen sin.
- (4) Kampene i mesterklassen var på 9 poeng. Var det for langt?
- (5) Det ble ikke brukt sjakklokker. (burde kanskje ikke være nødvendig siden de hadde hengekampsystemet i stedet)

Jeg vil ikke si at Monrad er en uegnet turneringsform for den har utvilsomt store fordeler framfor vanlig cup-spill, men ledelsen må vurdere nøye hvordan man gjennomfører en slik turnering og planlegge alt ned til minste detalj for at det skal kunne gå smertefritt.

Ovenstående er sakset fra www.nbgf.no og uttrykker kritikk af Monrad Elimeneringssystemet der blev anvendt ved De Københavnske Mesterskaber. Det er ikke første gang Monrad-systemet udsættes for kritisk røst. På Forbundets hjemmeside www.dbgf.dk kan du i debat-forum selv finde en lang tråd der omhandler dette emne. Synspunkter og bidrag til debatten er fortsat velkomne.

